

[Arbejdsministeren.]

Jeg det vil være meget betænkeligt at inddrage arbejdsformidlingen i. Men om man på anden måde kan komme sådanne forhold til livs, vil jeg på den anden side gerne undersøge nærmere. Dog vil jeg også her føje til, at arbejdsgiveren under visse omstændigheder kan blive pligtig: at godtgøre rejseudgifter, som formidlingen har afholdt for den arbejdssøgende. Det gælder, såfremt afvisningen af den fremmødte arbejdskraft skyldes antagelse af anden arbejdskraft og arbejdsgiveren ikke har underrettet kontoret herom på et sådant tidspunkt, at rejse til arbejdsstedet kunne have været undgået.

Endelig har SF i pkt. 8 ønsket en vedtælse om, at anvisning af arbejde uden for hjemstedet mod den arbejdssøgendes vilje kun kan finde sted, når der absolut ingen muligheder er for at anvise arbejde på hjemstedet, og da kun mod fuld erstatning. Hertil vil jeg gerne sige, at der ved anvisning af arbejde uden for hjemstedet mod den arbejdssøgendes ønske i praksis tages meget vidtgående hensyn til personlige forhold. Hvis der anvises arbejde uden for hjemstedet, sker det som hovedregel efter de arbejdssøgendes direkte ønske og herudover alene, såfremt det ud fra arbejdsmæssige forhold på stedet må skønnes, at passende arbejde ikke i den nærmeste fremtid kan tilbydes på selve hjemstedet.

Ved anvisning af arbejde uden for hjemstedet ydes der som bekendt fuld dækning for rejseomkostninger og eventuelle flytteomkostninger, mens der til merudgifter ved dobbelt husførelse ydes et fast dagligt tilskud. Endvidere kan der ydes støtte til boligindskud, starthjælp og etableringshjælp.

Lad mig til sidst sige, at spørgsmålet om alle disse ydelser og en række andre problemer omkring arbejdsløshedsforsikringen er taget op til behandling i arbejdsdirektoratet. Det er klart, at også landsarbejdsnævnet og ikke mindst Arbejdsløshedskassernes Samvirke må med ind i billedet, når talen er om ændringer i arbejdsløshedsloven, som jeg er enig i der er behov for, før de kan komme frem her i folketinget. Der er altså et arbejde i gang om disse ting, og jeg skal sørge for, at også SFs forslag og synspunkter kommer til at indgå i de videre overvejelser under dette arbejde.

Erik Andersen (Fr. borg amt): I den socialdemokratiske gruppe er der fuld enighed om den redegørelse, arbejdsministeren her har givet. Jeg skal derfor ikke bruge tiden til endnu en gennemgang og fremførelse af de socialdemokratiske synspunkter. Jeg vil gerne understrege, at det naturligvis altid er interessant og har overordentlig stor betydning for arbejdsmarkedet og for arbejderne, at man i folketinget aktivt beskæftiger sig med de arbejdsmarkedspolitiske spørgsmål, der har en så vital betydning for arbejdstageren. Jeg finder derfor, at man måske kan forstå, at SF fremsætter et sådant forslag. Men på den anden side må jeg nok understrege, at det ikke er så forfærdelig længe siden, vi afsluttede behandlingen af lovforslag nr. 121, om ændring i loven om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring og ved den lejlighed fik vi samtidig folketingets tilsagn om, at det udvalg, der var nedsat i den anledning, kunne blive siddende samlingen ud for i henhold til betænkningen at beskæftige sig videre med en række af de hidtil uafklarede spørgsmål i forbindelse med arbejdsformidlingsloven og arbejdsløshedsforsikringsspørgsmålet. Jeg synes derfor, at det pæneste, man kan sige om dette forslag til folketingsbeslutning, er, at det er interessant, at det omhandler en række menneskelige problemer, og at vi naturligvis i socialdemokratiet vil være parat til at diskutere det videre i et udvalg.

Simonsen: Arbejdsministerens redegørelse her for et øjeblik siden var en venlig, men klar afvisning af det forslag, som socialistisk folkeparti her har fremsat om arbejdsformidlingssystemet. I og for sig kan jeg på de allerfleste punkter erklære mig enig med arbejdsministeren, men jeg vil alligevel komme med nogle enkelte betragtninger om nogle af punkterne.

Man kunne nok give SFs forslag overskriften, at man ikke kan komme ind ad fordøren, benytter man bagdøren. Der er jo ikke nogen tvivl om, at SF aldrig har været særlig begejstret for arbejdsformidlingen. Man erkender nu, at man ikke kan nedlægge den, men så kan man da søge ved sådan nogle besynderlige snirklede regler alligevel at få den knyttet nærmere sammen med fagbevægelsen. Det er for mig at se et